

Vil avgjøre stortingsvalget

politikk som vil og forstår verdien i en pensjonists stemme og levelige livskår så lenge vi er frie og franke. Havner vi på et kommunalt omsorgssenter, tar kommunen opptil 85 prosent av pensjonen. Følgelig skjer det her en intern overføring av midler fra stat til kommune. Både KrF og Venstre har jeg sympati for.

Det må jo etter hva jeg har lest være bak mål at en innvanderer mottar kr 20 000 pr. måned, mens en enslig pensjonist som gjennom en mannsalder har arbeidet for vårt samfunn, mottar bare kr 10 000 pr. måned. Det virker som om den nåværende rød/grønne regjering har mistet all kontakt med vår moders jord.

Den alminnelige manns oppfatning av hva det vil si å være i den nåværende regjeringskonstellasjon er at alt renner ut i bare rot.

Mikkel Hoel
Furnes

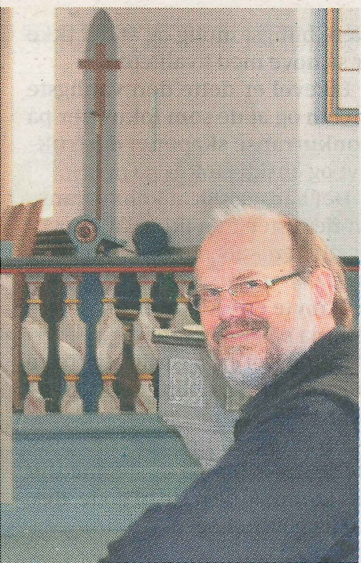
■ SANG

I barnehagen

Mel: Jippi ai ai, jippi jippi ai

Lille Ole i barnehagen går,
Han må tisse
mens Kari hos ham står.
- Nå forstår jeg, sier Kari,
når jeg kikker på den der,
hva en kort-tiss-barnehage enkli er.

Ole R. Østby

re gjennom historien, bygge sitt verdigrunnlag i støtte til Rolv Olsen (bildet).

FOTO: ROLF SMÅRISETH

sogne – Løten

■ De moralske strømningene i samfunnet forandrer seg fra generasjon til generasjon. Kirken bør ikke bygge sitt verdigrunnlag på disse strømningene.

En populistisk kirke som bygger på folkets meninger og ønsker, vil være en tannløs og kjedelig kirke, som vil forvitres. Både statistikk og historien viser oss at folket ikke ønsker å gå på gudstjeneste når kirken er tannløs og liberal. Det blir tomme kirker av det.

Kirken bør nå, som tidligere gjennom historien, bygge sitt verdigrunnlag på Guds Ord, hvor Den Treenige Gud, Bibelen og Jesu forsoning er hjørnesteiner.

Jesus kom med *nåden* og *sannheten*. Gud elsker oss alle så høyt, at Jesus Guds sønn døde for våre synder. Guds kjærlighet til oss er uavhengig av hva galt vi har gjort, og av hva slags legning vi har og

Å SKRIVE RIKTIG

Språkrådet og samnorsk

■ Bjørn Kr. Ørbæk skreiv i HA 2. mars at Språkrådet «er sammensatt av inkompetente samnorsktilhengere».

Eg kan ikkje uttale meg om kva slags preferansar den enkelte i Språkrådet eventuelt måtte ha, men samnorskpolitikken blei faktisk forlaten allereie for tretti år sidan – i 1981, og blei offisielt avslutta i 2002, då den såkalla «tilnæringsparagrafen», som skulle «fremme samarbeid i dyrkingen og normeringen av våre to målformer og støtte opp om utviklingstendenser som på lengre sikt fører målformene nærmere sammen», blei fjerna frå mandatet til Språkrådet.

Vi har ikkje lenger nokon offisiell politikk som skal føre dei to skriftspråka saman til eitt. Ved den siste bokmålsreforma i 2005 blei faktisk fleire tilnæringsformer fjerna igjen, og fleire tradisjonelle riksmålsformer kom inn igjen.

■ Ørbæk går elles ut frå «at det er Språkrådet som står bak systemet på PC-en – hvor vårt daglige valg av rettskrivning til sta-

dighet blir korrigeret». Dette har nesten noko «orwellsk» over seg, der Ørbæk reknar med at staten overvakar rettskrivinga.

PC eller Mac eller andre digitale dingsar og program som kan køyrast på desse, er sjølv sagt laga av private firma som prøver å tilby brukarane ulike tenester som kan vere nyttige eller underholdande.

Dei fleste skriveprogram ein bruker i dag, har funksjonar som kan kontrollere rettskrivinga. Desse korrekturprogramma har blitt relativt «gode» med åra, men dei er ikkje feilfrie, og det er heller ikkje så lett å få ei datamaskin til å skjønne kva ein har tenkt å skrive eller ikkje.

Uansett ligg det ei eller anna form for elektronisk ordliste til grunn for desse programma. Denne ordboka vil helst vere basert på ei godkjend ordbok, men Språkrådet kan sjølv sagt ikkje blande seg inn i korleis ulike produsentar av digitale program prøver å lage korrekturfunksjonar.

■ Staten er ikkje inne i skrive-

programma våre og passar på at ein skriv riktig. Det må ein faktisk passe på sjølv.

Ein kan som regel ikkje stole på at korrekturprogrammet markerer alt som er «feil», og det er som regel også god grunn til å sjekke om det som er markert som «feil», faktisk kan vere riktig.

Når t.d. eit ord som «nærme» ikkje blir markert som «feil», kan det ha å gjere med at det faktisk også kan vere eit verb, og skriveprogrammet ikkje veit om ein har tenkt å bruke preposisjonen (tidl. adverbet) eller verbet.

Nynorsk har ikkje «nærme» som preposisjon, men på bokmål kan ein faktisk skrive «nærme» eller «nær». Det er sidestilte former. E

in kan skylde på inkompetente folk i Språkrådet, eller ein kan skylde på ein normeringspolitikk som prøver å ta omsyn til den faktiske språkbruken. Nokon vil uansett meine at noko er feil.

Jens Haugan

My boots...

Jeg tenker altså er jeg, sa filosofen.

Jeg går og går, altså tenker jeg, sier hobby-filosofen.

Erling Andersen

JERNBANEUTBYGGING I HAMAR

Tog og godsterminal

■ Svar til Asbjørn Opaas' leserinnlegg i HA 22.2.

Jo, jeg er godt kjent med at kommunestyret har bedt jern-

